

[Statsministeren.]

Medlem henviste til, at der ikke forud for Grundlovssagens Løsning i 1915 havde været nedsat en Kommission. Det var maaske ogsaa en Fejl, at der ikke var det, men vi for vor Del havde foreslaaet det flere Gange i Aarene før 1912 uden at vinde Gehør hos Venstre for Tanken om en saadan samlet Overvejelse af denne Sag. Det er jo muligt, at man, hvis der dengang var gaaet et saadant oplysende Arbejde forud, saa havde undgaaet det Landsting, som vi har haft siden 1915.

Det ærede Medlems Besværing over, at Offentligheden ikke faar noget at vide, før Kommissionen er færdig, dækker ikke over noget ondt eller urimeligt; hvis Sagen paa anden Maade blev bragt til Behandling, f. Eks. i et almindeligt Folketingsudvalg, vilde det formentlig gaa paa samme Maade i nogen Tid, saa den Indvending synes jeg ikke har nogen Vægt i Forhold til Sagen.

Med Hensyn til Realiteten sagde det ærede Medlem Hr. Brorsen, at han var forbavset over, at Kommissionen kun skulde bestaa af Medlemmer af Rigsdagen. Ja, det er jo heller ikke i og for sig Tanken at udelukke andre fra at sige deres Mening. Der er tværtimod givet Kommissionen Adgang — det findes i § 2 — til at tilkalde udenforstaaende til Meddelelse af Oplysninger, man maatte anse for ønskelige. Denne Bemærkning gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som senere fremsatte en lignende Indvending og mente, at udenforstaaende burde være Medlemmer af Kommissionen. Jeg ser ikke rettere, end at det maa være nok saa meget i Kommissionens og i Kommissionsarbejdets Interesse, at Kommissionen staa frit med Hensyn til, hvem der skal tilkaldes. Hvis det forud er bestemt, at der skal være saa og saa mange sagkyndige eller udenforstaaende, hvad man nu vil kalde dem, Medlemmer i Kommissionen, vilde disse formentlig efter almindelige Regler blive udnævnt af Ministeriet, og det maa dog siges at være vigtigere for Kommissionen og Kommissionens Medlemmer, at de selv faar Lejlighed til at tilkalde dem, de ønsker at høre.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gav Udtryk for Forundring over, at Socialdemokraterne nu siger, at man ikke skal røre ved Grundloven for ofte. Ja, den Mening vedkender jeg mig selvfølgelig; det er ikke ønskeligt at have en standende Strid om Grundlovsbestemmelser; det maa være naturligt at søge Grundlovens Indhold fastsat for en rimelig Tid, og just derfor er det

saa rimeligt, at man søger at faa saa mange som muligt til at samvirke om Indholdet af den Grundlov, der altsaa eventuelt skal ændres nu.

Det ærede Medlem talte om vor Glæde over Grundloven af 1915. Jeg kan sige, at den Glæde bestaar fremdeles. Vi erkender i høj Grad, at vi ved Grundloven af 1915 kom et betydeligt Skridt frem. Vi har altid haft for Vane at udtrykke vor Glæde over Fremskridt, de være store eller smaa, men vi har ikke med denne Glæde givet Udtryk for, at med Grundloven af 1915 var det endelig for Tid og Evighed fastslaaet, at saadan skulde Forfatningen være her i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen vilde vide noget om Retningen for det Arbejde, der skal gøres i Kommissionen. I denne Henseende kan jeg naturligvis ikke imødekomme det ærede Medlem. Kommissionen maa dog staa frit; den maa kunne drøfte alle Muligheder paa alle Omraader, og Ønsket om at vide, hvad andre vil, bliver jo nok tilfredsstillt, naar det ærede Medlem blot giver den fornødne Tid dertil.

Det ærede Medlem gjorde i Forbindelse med sine Ønsker derom nogle Bemærkninger om en Artikel, jeg havde skrevet i „Arbejderens Almanak“. Ja, der er virkelig ikke noget opsigtsvækkende deri. Det ærede Medlem kan læse i Bladet „Nationaltidende“ i 1930 tilsvarende Bemærkninger af mig ved Kongens 60 Aars Fødselsdag. Men nu er det altsaa pludselig blevet en Nyhed, at jeg tillægger Kongemagten, Kongen, visse gode Egenskaber, saaledes som det er sket i den paagældende Artikel.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller besværede sig over, at der ikke ved Fremsættelsen af dette Forslag om en Kommission havde været Festivitats. Det forekommer mig, at det vilde være lidet rimeligt at møde i festlig Stemning ved Fremsættelsen af et Forslag om, at der skal nedsættes en Kommission om en Sag. Naar Kommissionen er færdig med sit Arbejde og er endt med et godt Resultat, og Forslag derom fremsættes, er Tiden inde til festlig Stemning ligesom den 23. Oktober 1912, som det ærede Medlem saa tilbage til. (*Christmas Møller*: Det var nu ogsaa en Begyndelse). Jeg holder nu ikke af at tage Forskud paa de Goder, der kan ventes. Derfor vil jeg vente med at holde Fest, indtil der er Anledning til det. Lad os se, hvad vi kan blive enige om i Kommissionen. Bliver vi enige, saa bliver der nok Lejlighed til at holde begejstrede Taler ligesom i 1912 og 1915.

Jeg er enig med det ærede Medlem i,